

Τρέξε, άνθρωπε, τρέξε

« Τι να ξεχάσω; Την κακομεταχείριση, την κατάχρηση εξουσίας, εκείνες τις τακτικές και τόσο προσβλητικές έρευνες, τους ξυλοδαρμούς, το δέσιμο στο κρεβάτι, τις μεταγωγές μέσα στα ασφυκτικά κλουβιά; Να ξεχάσω τους αρρώστους που αργοπέθαιναν μέσα στα ψυχρά κελιά, ετοιμοθάνατοι, νέοι οι πιο πολλοί, ναρκομανείς που έπεσαν στον κόσμο της παραβατικότητας απ' την παγίδα των ναρκωτικών; Τι να ξεχάσω; Ότι είμαι ένας από τους περιφρονημένους ανθρώπους που τους παρατούν να πεθάνουν στη φυλακή, στο όνομα μιας σκοτεινής εκδίκησης; Ποτέ δεν έκρυψα την απέχθειά μου για το σύστημα, ιδίως το σωφρονιστικό. Ούτε τώρα θα το κάνω. Ήμουν τελείως σίγουρος ότι, παρ' όλα του τα ελαττώματα, η ψυχή του παράνομου που όλοι τον έδειχναν με το δάχτυλο-κατήγορο είχε περισσότερη ευγένεια και αγάπη, από όλους μαζί εκείνους που προετοίμασαν, επεξεργάστηκαν και αποφάσισαν τον εγκλεισμό μου. Δεν θα επιδοκίμαζα αυτό το σύστημα με αντάλλαγμα κάποιες υποσχέσεις, όχι, ακόμα κι αν αυτό μου στοίχιζε απομόνωση για όλη μου τη ζωή.»

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

του βιβλίου
“τρέξε, άνθρωπε, τρέξε”
του Xose Tarrío Gonzales
σε μετάφραση
του Δ. Κουφοντίνα

Βόλος, τρίτη 08.02.11/20.00

Θόλος (κτίριο παπαστράτου)

